

TESZT VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXVI. évfolyam 11. szám

2016. november

ÉRTÉK – MEG – ŐRZÉS

Értékeinkről nemrég olvashattunk a Testvérek újságban, ezért – elérhetősége miatt – nem foglalkozom velük, csupán azzal a kérdéssel, hogy fennmaradnak-e, megmaradnak-e azok a jó dolgok, amelyeket értékeinknek tekintünk. „Örök” értékek ezek, vagy annak ellenére, hogy időtállóak, a fennmaradásukhoz hozzá kell-e járulnunk mégis valamilyen módon (*érték – meg – őrzés = érték + őrzés*).

Az Édenbe embert teremtő Isten azzal bízta meg Ádámot, hogy „**művelje és őrizze**” (1Móz 2,15) a kertet. Azt sugallja ez a kezdeti megbízás, hogy az „őrzés” együtt jár valamilyen más tevékenységgel. Az őrzés többirányú *felelősséget* jelent, nemcsak az érték meglétét konzerválja, hanem annak valamilyen kezelését is. A Mt 25-ben Jézus Krisztus elmondott egy példázatot a talentumokról: Az elutazni készülő ember öt, kettő és egy talentumot adott három szolgájának, „kinek-kinek képességei szerint”, hogy azt kezeljék. Az első kettő azonnal elindult, befektette a pénzt és ugyanannyit nyert is vele. A harmadik elásta pénzét és úgy őrizte. Amikor megjött a gazdájuk, az első kettő

örömmel mutatta a nyereséget és jutalmat kaptak. A harmadik is hozta a 'megőrzöttet' e szavakkal: „itt van, ami a tiéd”, és a következő véleményt kapta: „gonosz és rest szolga”, ezután oktatást, hogy mit kellett volna tennie, és a büntetést a hűtlen kezelés miatt.

Az értékek megőrzésének vágya vezette a nyelvújítókat arra, hogy a XVIII-XIX. században megteremtsék mai nyelvünket, egyrészt egyszerűsítve, másrészt strukturálva nyelvtanilag és új szavakat alkotva. Természetesen azóta is alakul nyelvünk, vannak 'nyelvőreink', akik vigyáznak

rá, sőt magunk is művelhetjük a közbeszéd szintjén. Élő a magyar nyelv, érték, mely változik, de a miénk és műveljük is.

A kincsek, melyek a múzeumokban láthatók, ugyancsak értékek. Azoknak is szükségük van a portörletesen kívül olykor restaurálásra, bizonyos felújításra, hogy eredeti mivoltukban láthassuk. És igen jól őrzött épületekben kell tárolnunk őket, hogy egy-egy intézmény birtokában maradjanak, mert azoknak is érték, akik olykor megpróbálják eltulajdonítani

őket. Érték a házuk – tatarozni kell, érték az autók – szervizbe visszük, érték az egészségünk – orvoshoz megyünk, érték a családjuk – szeretjük és védjük. Sorolhatnánk azokat a javainkat, amelyeket úgy őrünk, hogy közben kezeljük, használjuk, védjük, újítjuk, műveljük, gondozzuk, felügyeljük. Volt egy időszak, amikor mindent kidobtunk, ami régi, korszerűtlen, nehézkes, régimódi volt, beleértve házakat, városrészeket, azaz felszámoltuk azt a környezetet, amiben felnőtünk, szocializálódtunk. Azután felébredtünk, hogy „valami nincs sehol” (Váci Mihály), és elkezdődött a régi dolgok felfedezése, alkalmankénti ünneplése, megismertetése, népszerűsítése. Tanyak újbóli benépesülése, feléledő alvó falvak mutatják a törekvést arra, hogy ami érték, az éljen és használjuk, ahogyan az előttünk járók használták. „A járt utat járatanért el ne hagyj” vitatható közmondás viszonylagos igazsága bizonyosodik be, ha elhagytuk, olykor jó visszatérni rá. Rendszerváltás után a templomlátogatók száma megnőtt, jó tendencia volt. Nem tudom, felkészülten fogadtuk-e mi, egyházak a csalódott, kiábrándult, más értékekre vágyó embereket, akiknek a lelke éhezett, s a régi, járt utat keresték?

Jézus fenti példázata nekünk, mai tanítványoknak szól, amit kaptunk Istentől, azzal éljünk e világban, mert „**a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését**” (Rm 8,19). Itt vagyunk a magunk köznapiságában, olyan evangéliumi, erkölcsi, magatartási,

műveltségi, kapcsolati értékekkel, amelyek feltűnhetnek egyes keresőknek. Merjük vállalni ezeknek az értékeknek a képviselőjét stílusunkban, emberekhez való viszonyunkban.

Hátha megkérdeznék róluk...

Kiss Emil

Kegyelem

Először sírsz.

Azután átkozódsz.

Aztán imádkozol.

Aztán megfeszíted

Körömszakadtig maradék-erőd.

Akarsz, egetostromló akarattal -

S a lehetetlenség konok falán

Zúzod véresre koponyád.

Azután elalélsz.

S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.

Utoljára is tompa kábulattal,

Szóttalanul, gondolattalanul

Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:

A bűn, a betegség, a nyomorúság,

A mindennapi szörnyű szürkeség

Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor - magától - megnyílik az ég,

Mely nem tárult ki átokra, imára,

Erő, akarat, kétségbeesés,

Bűnbánat - hasztalanul ostromolták.

Akkor megnyílik magától az ég,

S egy kicsi csillag sétál szembe véled,

S olyan közel jön, szépen mosolyogva,

Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.

Akkor - magától - szűnik a vihar,

Akkor - magától - minden elcsitul

Akkor - magától - éled a remény.

Álomfáidnak minden aranyágán

Csak úgy magától - friss gyümölcs terem.

Ez a magától: ez a Kegyelem.

Reményik Sándor

A ZENE és az IDŐSEK világnapja a Nap utcai Baptista Imaházban 2016. október 1-én

Serafin József, a Nap utcai gyülekezet vezetője, valamint a Baptista Szeretetszolgálat módszertani igazgatója, az alkalom házigazdjaként üdvözölte a megjelenteket. Több baptista gyülekezetből jöttek el a testvérek, sőt ökumenikusnak mutatkozott számos résztvevő hovatartozása. A rendezvényt **Mészáros Kornél**, a MBE főtitkára nyitotta meg.

Az ENSZ közgyűlése 1991-ben nyilvánította október 1-jét **AZ IDŐSEK VILÁGNAPJÁVÁ**. Napjainkban kb. 600 millió 60 év feletti személy él a világon, számuk 2025-re akár meg is duplázódhat, éppen ezért a gyorsan öregedő világban az idősök sokat segíthetnek önkéntes munkával, tapasztalataik átadásával.

A **Baptista Központi Énekkar** és az **IN MEDIAS BRASS fúvósegyüttes** színes szolgálata – **Oláh Gábor és Oláh Miklós** testvér vezetésével – tette örömtelivé a szép, napos szombat délutánt. A zenei szolgálatok közreműködői: **Schönek Anna** és **Szomor Anikó** – fuvola, **Oláh Miklós** – gordonka, **Tóth Sámuel** – zongora, orgona – voltak.

Az **UNESCO Nemzetközi Tanácsa Yehudi Menuhin** kezdeményezésére emelte október 1-jét a **ZENE VILÁGNAPJÁ**-vá. Ez a nap a zeneművészet legnagyobb alakjaira emlékeztet, segíti a különböző kultúrák zenéinek jobb megismerését. /Néhány ismert zeneszerző nevét ismerve: Bach, Beethoven, Mozart és honfitársunk: Kodály/.

A szolgálatok két csoportja a következő sorrendben hagzott: Az első részben a **Központi Énekkar** csokorjában: Telemann: 117. Zsoltára, Gárdonyi Zoltán: Szelíd szemed Úr Jézus, Jobbágy István: Üdvteli érzet, Walter: Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét, Bliss: Ha Isten békéje, Engel: Hűséges légy c. művek szólaltak meg. A második részben az **IN MEDIAS BRASS fúvósegyüttes**: Vivaldi-Bach: Concerto III. és IV. tételét, majd Giles Fannaby, Francies, Toyes and Dreams c. műveit játszotta. Ezt követően a **Központi Énekkar** és az **In Medias Brass** közös előadásában Heizmann: Örvendj világ c. „győzelmi” ének csendült fel.

TAPOLYAI EMŐKE pasztorálpszichológus előadása a **REMÉNYRŐL** címmel hangzott el a 71. Zsoltár 17-18. alapján: „Istenem, Te tanítottál ifjú korom óta...” /Megj.: az előadás vázlatát elkészítettem, aki igényli, keressen meg e-mail-en, v. telefonon, és rendelkezésére bocsátom/.

Az alkalom hivatalos részét a **Központi Énekkar** Beharka: Ó, mily hű barátunk Jézus, majd Tóka: Szívből

köszönöm, Uram c. énekkel zárta. Az imaház udvarán megterített asztal várta a résztvevőket, az „idős” személyek egy csomagot is kaptak a Baptista Szeretetszolgálat részéről.

Sz.M

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Családi hétvége Piliscsabán

Okt. 7-9-én gyülekezetünk családjai egy újabb kellemes hétvégét tölthettek együtt Piliscsabán.

A hétvége fő témája: Krisztus a családban. Szombaton de. Boros Dávid tartott előadást „Krisztus a családban a Biblia alapján” címmel, majd ebéd után többen túrázással, mások pedig focival töltötték el a rendelkezésre álló szabadidőt. Du. Bögös János és Edit tartott előadást a sikeres gyereknevelés témakörében, elmondták tapasztalataikat és rámutattak arra, hogy gyermekeink nevelését Istentől vett felelősséggel és jó lelkiismerettel vegyük a kezünkbe. Este, miután gyermekeinket lefektettük, az Imával nyert csaták című filmet néztük meg, ami egy családról, házastársi megbocsátásról, imameg-hallgatásról szólt, és arról, hogy miként változtatja meg gyökerestől Krisztus jelenléte a család életét. A film után

lehetőségünk volt kielemezni a történet részleteit és leszűrtük a tanulságokat. Vasárnap de. az imaközösséget Pomázi Barnabás teológus testvérünk tartotta.

Igazán hasznos hétvége volt, a családi életünk problémáit a Biblia megvilágításában is láthattuk.

Köszönjük szépen az előadóknak, a szervezőknek, Anitának és Istvánnak, hogy részt vehettünk ezen a nagyszerű hétvégi közösségben, valamint Kittinek, Alexandrának és Dorinának, akik ezalatt a gyerekeinkre vigyáztak.

Deák Ildikó

KIRÁNDULÁS KISKÖRÖSRE

Egy hűvös csütörtök reggel a Keleti pályaudvar tizenkettedik vágányánál gyülekezett a Nyugdíjas Klub kis csoportja. A Kiskőrösi Szeretetházba látogattunk el.

A Kiskőrösi vasútállomáson kis busszal várt az otthon vezetője bennünket, így nem kellett gyalogolni.

A Szeretetház épülete előtt már várták csoportunkat régi szeretteink, akik előző nap tudták meg érkezésünket. Nagy szeretettel ölelték meg Boros Dávid testvérünket, akit régi lelkészük-

ként köszöntöttek. Az imateremben zenehallgatás után az egybegyűlteket köszöntötték, majd igeolvasás, zsoltár, vers, bizonyágtétel, hálaimádságok hangzottak el. A régi, ismerős énekek még a régi Hit hangjai énekeskönyvből szóltak.

Akinek volt ismerőse, meglátogatta, elbeszélgettek, örömmel telt a délután. Akik közülünk először voltak a Szeretetházban, megismerkedtek a gondozottakkal az otthon előterében, a sok, szép, ápolt növényvel díszített előcsarnokban. Mindenkinek volt beszélgetőtársa. Finom ebédet is kaptunk. Gyorsan eltelt a nap.

Hála Istennek, hogy van ez a hely, ahol gondos ápolásban, testi - lelki gondozásban részesülnek a rászorulók, és a kerekesszékekben levők, akik mások segítségére szorulnak. Istené legyen a dicsőség!

Vékony Józsefné-Ildikó

Innen – onnan

A SZAKADÉK FELÉ HALADSZ

Nagyon zord volt a tél az Egyesült Államok és Kanada határán. Az Erie tóból hatalmas jégtömbök úsztak a Niagara vízesés felé.

Egy nagy jégtáblán halott bárány feküdt. Fölötte kerengett egy sas, kikémlelte, és leereszkedett rá. Karmai mélyen hatoltak be a testbe, és

csőrének hatalmas csapásaival egyik húsdarabot a másik után vágta ki belőle. A jégtábla mind jobban közeledett a nagy zuhatag felé. A sas azonban nyugodtan ült tovább a zsákmányán. Időről időre csillogó szemeivel odatekingetett, ahol a víztömegek a sziklákon keresztül a mélységbe zuhantak. Tudta, hogy csak ki kell nyitni a szárnyait, hogy felemelkedjék a levegőbe. Körülötte a víz zubogni és morajlani kezd. A jégtábla mind nagyobb sebességgel siklik tova. A zuhatagból finom vízpor száll fel, és ráakodik a sas tollazatára. De az nem ismer félelmet. Még egy jó nagy harapást ehet.

Most süllyed a jégtábla. A sas felemeli a szárnyait, és – nem tud felrepülni. Karmai belefagytak az állat nyitott és most már merev testébe. Hatalmasakat csapkod a szárnyaival. Hiába. A jégtáblával együtt a mélységbe zuhan, és ott leli halálát.

Így jár az ember is, aki ragaszkodik valamihez, bár jól tudja, hogy magatartása Isten előtt nem helyénvaló. Veszélyes dolog a bűnnel játszani!

Közreadta H.A.

CSATLAKOZZ A SZEKÉRHEZ! (ApCsel.8:29)

Halad a szekér a járatlan úton,
s vele egy lélek, ki segélyért kiált...
Aki - bár olvassa a Szent Bibliát -
Nem ismeri fel benne az Isten Fiát.
Járulj oda, csatlakozz hozzá, kérlek!
Mert téged választott ki a Lélek.

Akad meg a szekér a járatlan úton...
Ó, csak azt ne hagyj, hogy elhaladjon,
és porba hulljon az adott alkalom,
mint farol az éretlen gyümölcs!
Engedelmeskedj a Lélek szavának,
ott is, ahol csak kevesen járnak!

Ismeretlen úton halad a szekér,
de egyszer az élő víz partjaihoz ér,
és megéri végre a gyümölcs!
Általad egy Lélek hazatér!
Az az út üdvösség útja lesz,
hol felragyog fényben a kereszt!

Oláh Lajosné

A VALLÁS ÉRTÉKELÉSE

Amerikában egy ember a fejébe vette, hogy a világ legfinomabb fajtájú almáit fogja termelni. Dicsérte is egyik szomszédja előtt, és hívta, menjen a kertjébe és ízlelje meg. Bár többször is elzengte dicséretét, mégsem tudta rábírní barátját arra, hogy a kertbe menjen és a gyümölcsöt megízlelje.

Többszöri ismételt hívás után egy nap így szólt a szomszéd: -

Megvallom, hogy egy ízben a kerted mellett elhaladva néhány almát láttam az útfélen. Kísértésbe estem, felvettem egyet és beleharaptam, az azonban olyan savanyú volt, hogy világéletemben nem ettem savanyúbbat. Köszönöm meghívásodat, de a próba elég volt egész életemre.

A kerttulajdonos így felelt: - Ez nem mérvadó. Bevallom, hét vármegyét is bejártam, amíg erre a savanyú almára leltem. Elültettem a kerítésnél, mert úgy gondoltam, ezek a fák lesznek a legalkalmasabbak arra, hogy visszatartsam a tolvajokat a jó gyümölcs lopásától. És e célra ezek az almák nagyon alkalmasak. Én azonban a kert belsejébe szeretnék vezetni, s már a második és harmadik sor mögött olyan édességre és zamatra lelsz, hogy azokban az almákban kedvedet találod.

- Vagy úgy? - mondta a szomszéd. Füttyentett és elgondolkozva továbbállt.

A vallás külsejét képező intelmek és büntetések, az általa kívánt töredelem és önmegtagadás - ezek azok a savanyú gyümölcsök, melyek a képmutatókat távol tartják. Észrevehető, hogy milyen fanyar arcot vágnak az emberek, ha a vallás nincs hasznukra... Ők a kerítés menti savanyú almákat ízlelték meg...

Közreadta: H.A.

AZ ELADOTT BIVALY

Két jómódú keresztény elutazott Koreába. Egy misszionáriusnál kaptak szállást, és egy alkalommal a vendéglátó gazdájukkal sétát tettek a falu környékén. Az egyik szántóföldön sajátos jelenetre figyeltek fel. Az eke elé igavonó állat helyett egy fiatalember volt befogva, mialatt a primitív faekét egy ősz öreg tartotta. Az egyik vendég lefényképezte a jelenetet.

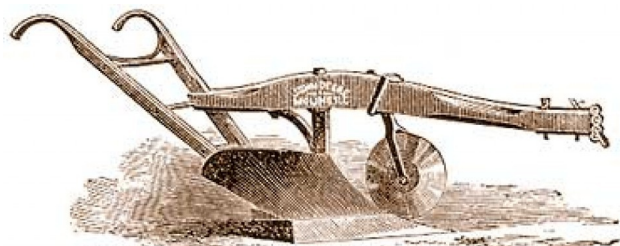
- Bizonyára nagyon szegények lehetnek ezek az emberek - mondta a misszionáriusnak.

- Igen, Chi Nori családjához tartoznak. A múlt évben új gyülekezeti termet akartunk építeni, és ők szívesen hozzájárultak volna a költségekhez, de nem volt pénzük. Ekkor eladták a bivalyukat, és az árát mindenestől elhozták nekünk. Ezért ők maguk húzzák az ekét ezen a tavaszon.

A két turista megrendülten hallgatta a történetet. Az egyik így szólt: - De hát ez valóban egy nagyon nagy áldozat!

- Ők maguk nem látták annak – felelt a misszionárius. - Inkább nagy kiváltságnak tartották, hogy volt egy bivalyuk, amelyet eladhattak.

Közreadta: H.A.

Gondolatok

- *Minden jó ember szívében megleled Istent. (Seneca)*
- *A valóban értékes dolgokat csak áldozatok árán lehet megmenteni. (Stephen Edward Ambrose)*
- *Az ember élete befejeződhet még a halála előtt. (Patrick Ness)*
- *Az élet túl rövid ahhoz, hogy egyszer csak felébredj és megbánd. Szeresd azokat, akik jók hozzád. Hidd, hogy minden valamilyen okból történik. Soha senki nem mondta, hogy könnyű az élet, csak azt, hogy érdemes élni. Annak az embernek az élete volt értelmes, aki által egy kicsit több szeretetet és jóságot jött a világra. (Alfred Delp)*
- *Senki sem olyan szegény, hogy önmagát oda ne áldozhatná a másoknak.*
- *Sohasem tudhatod, hogy egyetlen pillanat és néhány őszinte szó mekkora hatással lehet egy életre.*
- *A kereső Hit a nehézségeken áttekint Jézusra, a győzelmes Hit Jézuson át a nehézségekre.*
- *Minél inkább telik el valaki Istennel, annál kevésbé van eltelve önmagával.*
- *Nem az számít, hogy hirdetjük a Szeretetet, hanem az, hogyan éljük.*
- *Életünk mély pontján jusson eszünkbe, hogy a lejtőn csak térdelve lehet megállni.*

Gyerekszáj

A kis beteg Palkó napokon és éjjeleken át sokat szenvedett. Akarata ellenére is nehéz könnycseppek gördültek végig az arcocskáján.

Végre megszűntek a fájdalmak, de halásápadtan feküdt az ágyában, és a régen nélkülözött álom várt rá. Palkó mégsem tudott aludni és nem is akart. Édesanya vajon alszik-e? Valamit elfelejtett, amit nem szabad elfelejtenie!

- Édesanyám! - ébresztette fel
 - Ismét fájdalmaid vannak, gyermekem
 - kérdezte aggóva az anya.
 - Nem, anyukám, de gyere csak gyorsan! - És halkán a fülébe súgta: - Édesanyám, arra gondoltam, hogy amikor azok a nagy fájdalmaim voltak, akkor olyan gyorsan hívtuk segítségül az Úr Jézust. Nem gondolod, hogy most megmondhatnánk neki, hogy már jobban vagyok? Ezt nagyon-nagyon meg kellene köszönnünk!

Közreadta: H.A.

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Rumbold Gyula
Hetzke József	Stubnya Tiborné
Huszta Tiborné	Szalay Mihályné
Kántor Ida	Szikszai Lajosné
Kántor Imréné	Szűcs Borbála
Kiss Tamara	Tóth Imréné
Nagy Sándor	Veress Sándorné
Puskás Zoltánné	Vida Sándorné
Ráduly Emil és neje	

„Mindenre van erőm Krisztusban, aki megerősít engem.” Filippi 4:13

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

november 06. **Gyülekezeti vasárnap**

november 10.15:00 **Nyugdíjas Klub**

november 11.18:00 **Ifjúsági alkalom**

november 12. 10:00-15:00

Családi egészségnap véradással

november 15.18:00 **Kórházlátogatás**

november 18.18:00 **Ifjúsági alkalom**

november 25.18:00 **Ifjúsági alkalom**

november 25.18:00 **Ifjúsági alkalom**

november 25.18:00 **Ifjúsági alkalom**

november 27. **Advent I. vasárnapja**

délelőtt bemelegítéssel

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

de. 9:00 imaóra,

de.10:00 istentisztelet

du. 17:00 istentisztelet

Szerda este

18:00 bibliáóra

19:00 énekóra

Mindenkit szeretettel várunk!